

Ikke ferie for mamma

Hanne følte hun hadde fullt ansvar for ungene i ferien, mens mannen bare slappet av.

Hanne hadde fått bihulebetennelse igjen. Hun pleier å få det når hun er forkjølet. Det går som regel over hvis hun skyller nesene med saltvann og bruker nesedråper og tabletter som "åpner" opp bihulene. Nå hadde hun sluppet opp for tablettene og kom for å få en resept. Det var fort gjort, men hun hadde mer på hjertet.

Pasient: Ferien var forferdelig. Vi var på hytta sammen med hans foreldre. Det var i seg selv en prøvelse. Men det verste var at jeg aldri fikk noe tid for meg selv. I realiteten var jeg alene om å passe barna. Det var jeg som løp etter dem for å passe at de ikke falt i vannet eller at noe annet skjedde med dem. I tillegg var det selvfølgelig jeg som lagde all maten, ryddet, vasket tøy, handlet og så videre. Gubben skjønnte ikke hvorfor jeg ble sur og hvorfor vi kranglet. Nå orker jeg ikke mer av den fyren.

Lege: Jeg trodde dere at de hadde et godt ekteskap.

Pasient: Du er ikke den eneste som tror det, men nå har jeg bestemt meg for å ta ut separasjon.

Lege: Ferietid og spesielt sommerferien er høysesong for skilsmisseplaner.

Pasient: Ja, det forstår jeg. Men dette er ikke bare et innfall. Det er ikke den første ferien at vi krangler!

Lege: Jeg tror det er nesten er å forvente at enkelte ferier blir nedtur. Vi gleder oss til dem, særlig sommeren, og ser fram til å koble av og kose oss.

Pasient: Jeg skjønner jo det at det ikke kan svare til skyhøye forventninger, men jeg synes ikke det er urimelig om vi hadde delt på å passe på barna. Han kunne godt gi meg en liten time med fri hver dag. Det skal jo være ferie for meg også! Han får lest aviser og alt han ønsker, og synes at det at han leker litt med barna når jeg lager middag og vasker opp og ellers gjør alt husarbeidet, gjør han til en perfekt familiefar! Han tenker aldri på at kanskje jeg kunne trenge litt avslapning.

Lege: Ja - det er lurt at begge får litt tid til dere selv.

Pasient: Jeg foreslo at hver av oss kunne ha en time fri daglig, og at vi resten av dagen delte på oppgavene. Men da synes han jeg er vanskelig og sier at i ferien skal vi være sammen med barna våre.

Lege: Med en time fri hver ville dere fortsatt hatt resten av dagen med barna? Dessuten kan den som ikke har "fri" være sammen med dem.

Pasient: Jeg synes jo det, men han orket ikke å ha dem alene, og klarte til og med å innbille seg at vi delte på det. Han sa at vi hadde dem sammen hele tiden, men han gadd jo aldri å løfte en finger hvis de løp til sjøen. Da benyttet han i stedet anledning til å kikke i avisen eller på PC-en sin.

Lege: Var det andre som kunne avlaste deg? Du nevnte at dere var sammen med besteforeldrene på hytta.

Pasient: Tror du det, du! Der i gården er det bare snakk om at sønnen deres må få slappe av fordi han jobber så mye ellers i året. Jeg føler nesten at de angriper min 80 prosent stilling. Svigerfar sa faktisk til meg jeg har en ukentlig feriedag hele året! Nei, jeg blir bare irritert på hele denne familien som bare degger for yngstegutten sin! Først gjør jeg det meste hjemme hele året fordi han jobber så mye, og i ferien er han også fraværende fordi må hvile seg på grunn av den travle jobben!

Lege: Kan ikke besteforeldrene avlaste litt?

Pasient: Jo da, de sa at de kunne det, men de vil også at vi skal gjøre det "sammen" slik at mannen min kan slappe av. I praksis tar de seg en drink og ser på at barna løper rundt. Jeg tør rett og slett ikke overlate ansvaret til dem. Hvis noe må gjøres, roper de uansett på meg. Nei, jeg orker ikke å reise på den familiehytta igjen!

Det hørtes ikke ut til at det var likeverdige betingelser for Hanne og mannen på familiestedet. Jeg spurte om hun, mannen og barna kunne gjøre noe annet i ferien. Hun mente at det ikke var mulig. Mannen ville være på hytta for der trivdes han så godt. Dessuten hadde han tilbrakt alle feriene der siden han var gutt.

Jeg anbefalte henne å utsette beslutningen om å ta ut separasjon noen uker. Da hadde Hanne

og mannen fått ferien litt på avstand, og de kunne forhåpentligvis snakke rolig sammen om hvordan de ønsket å tilbringe feriene sine. Nå ville ikke en diskusjon mellom dem bli særlig konstruktiv. Hanne var enig i det, men påpekte at det ikke var første gangen ferien ble en fiasko. Hun følte det var en fallitterklæring for ekteskapet deres at de ikke kunne ha det bra sammen i feriene, og at det var bra resten av året fordi de knapt så hverandre. Jeg forstod henne, men påpekte at dette kanskje var et forbigående problem. Om et par år ville barna deres være mer "selvgående" slik at hun ville få mer tid til seg selv. I mellomtiden kunne hun forsøke å ta opp med mannen hvordan de organisere feriene slik at begge ble fornøyde. Hun sa hun ville gjøre det.